

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa T. S.
przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie (...)
o rentę, podwyższenie renty i zadośćuczynienie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 5 lipca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Okręgowego w L.
z dnia 21 grudnia 2017 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,
- 2) przyznaje adwokat A.L., prowadzącej Kancelarię Adwokacką w L. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w L. kwotę 1.800,- (jeden tysiąc osiemset) zł, powiększoną o należną stawkę podatku od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu powódce T. S. w postępowaniu kasacyjnym,
- 3) oddala wniosek Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Powódka T. S. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 21 grudnia 2017 r., którym oddalono apelację od wyroku Sądu Rejonowego

w L. z dnia 30 grudnia 2016 r., podwyższającego rentę należną powódce od Skarbu Państwa – Wojewody (...) z kwoty po 150 zł miesięcznie do kwoty 210 zł, 205 zł lub 235 zł miesięcznie – odpowiednio w oznaczonych terminach, odrzucającego pozew o podwyższenie renty z tytułu zwiększonych potrzeb i zasądzenie renty z tytułu utraconej zdolności do pracy oraz oddalającego powództwo w pozostałym zakresie.

Sąd Najwyższy zważył:

Wniosek o przyjęcie niniejszej skargi do rozpoznania oparto na przyczynie wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., podnosząc, że oczywista zasadność skargi kasacyjnej wynika z naruszenia szeregu przepisów postępowania, a także zasad słuszności i sprawiedliwości społecznej określonych w Konstytucji RP.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, dla skutecznego powołania w tej przyczynie konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widocznego *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarżący powinien nie tylko przywołać konkretne przepisy prawa, którym – jego zdaniem – Sąd drugiej instancji uchybił, ale także przytoczyć odpowiednią juretryczną argumentację odnoszącą się do oczywistości ich naruszenia. Oczywista zasadność skargi kasacyjnej w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wiąże się zatem wyłącznie z ewidentną i widoczną już na pierwszy rzut oka wadliwością zaskarżonego orzeczenia, której stwierdzenie nie wymaga prowadzenia bardziej złożonych rozumowań. Podstawą przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia i do wykazania istnienia takiego związku między wytykanym uchybieniem, a wynikiem postępowania w sprawie powinien zmierzać skarżący (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2018 r., IV CSK 599/17, nie publ.). Skarżąca nie sprecyzowała przepisów prawa naruszenie których skutkować miało oczywistą zasadnością skargi. Uzasadnienie przyczyny ogranicza się do ogólnikowej polemiki ze stanowiskiem Sądu pierwszej oraz drugiej instancji i w żadnej mierze nie jest wystarczające. Nie jest właściwe także stawianie przez pełnomocnika Sądom zarzutów o charakterze emocjonalnym

oraz odwoływanie się do zasad sprawiedliwości, słuszności społecznej, etycznego postępowania i wartości powszechnie uznawanych wobec rażącego zaniedbania przez niego procesowej powinności sporządzenia skargi zgodnej z wymogami sztuki prawniczej oraz przepisami prawa (art. 398⁴ § 2 oraz art. 398⁹ k.p.c.), które w istocie uniemożliwiły ocenę merytorycznej zasadności wskazanej przyczyny kasacyjnej.

Z tych przyczyn wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie mógł zostać uwzględniony i Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

O kosztach pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd Najwyższy orzekł na podstawie § 16 ust. 4 pkt 2 w zw. z §8 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Uwzględniając sytuację powódki, charakter dochodzonego roszczenia i szczególne okoliczności sprawy odstąpiono, w oparciu o zasadę słuszności, od obciążenia jej kosztami postępowania należnymi stronie przeciwnej (art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.).